

Faktabladet har tagits fram i samarbete med rådet för notarier i EU (CNUe).

1 Hur upprättas ett förordnande om kvarlåtenskap (testamente, gemensamt testamente, arvsavtal)?

Kvarlåtenskap kan överlätas på tre sätt: a) genom ett testamente – som kan vara gemensamt mellan man och hustru, ett så kallat "unica carta" – eller b) genom ett hemligt testamente som arvlåtaren eller en notarie lämnar in till domstol för förvaring, eller, om något av dessa inte finns, c) genom fördelning av arvet enligt lag (intestatarv).

Ett testamente kan överlåta all kvarlåtenskap eller delar av den. Kvarlåtenskap som inte ingår i testamentet fördelas enligt lag. Testamenten kan innehålla universella förordnanden, där arvlåtaren kan testamentera hela sin kvarlåtenskap till en eller flera personer (som kallas arvtagare), och legat, där personerna som ärver kallas legatarier.

2 Bör förordnandet registreras och i så fall hur?

Inom 15 dagar efter testamentets datum upprättar notarien en inskrivningsanteckning och registrerar den hos inskrivningsmyndigheten (Director of the Public Registry). Hemliga testamenten kan lämnas in av arvlåtaren till en domare i tvistemålsdomstolens avdelning för frivillig rättsvård (Court of Voluntary Jurisdiction). De kan också överlämnas personligen till en notarie, som därefter har fyra arbetsdagar på sig att lämna in testamentet för förvaring till registratören vid tvistemålsdomstolens avdelning för frivillig rättsvård (Court of Voluntary Jurisdiction).

3 Finns det restriktioner vad gäller rätten att fritt förordna om sin kvarlåtenskap (t.ex. laglott)?

Civillagen innehåller hänvisningar till laglott. Detta är en rätt till en andel av kvarlåtenskapen som den efterlevande maken eller maken enligt lag reserverar åt den avlidna personens barn. Den laglott som reserveras för alla barnen – oavsett om de blivit till eller fötts inom eller utom äktenskapet eller har adopterats – uppgår enligt paragraf 616 i civillagen till en tredjedel av kvarlåtenskapens värde om det inte finns fler än fyra barn, och halva kvarlåtenskapens värde om det finns fem barn eller fler.

4 Vem ärver, och hur mycket, om det inte finns något förordnande om kvarlåtenskap?

Om det inte finns något testamente, om testamentet är ogiltigt, om testamentstagarna inte vill eller kan ärva, eller om en testamentstagare avsäger sig arvet och dennes lott inte får fördelas bland de övriga testamentstagarna, äger enligt lag intestatarv rum.

Under sådana omständigheter övergår kvarlåtenskapen enligt lag till barnen, föräldrarna, syskonen, hustrun eller mannen till den avlidna personen, och till den maltesiska staten. I ett sådant fall fördelas arvet efter hur nära arvingarna är släkt med den avlidna personen, vilket bestäms av antalet generationer mellan honom eller henne och arvingarna. Om den avlidna personen inte har några efterlevande arvingar övergår kvarlåtenskapen till den maltesiska staten. Vid intestatarv ärver ingen som med våld eller bedrägliga medel har hindrat den avlidna personen från att upprätta ett testamente och som därmed anses vara obehörig eller ovärdig att ärva.

5 Vilken typ av myndighet är behörig när det gäller

5.1 arvsrättsliga frågor?

De maltesiska domstolarna har behörighet att besluta i tvister om arv. Domstolen för fördelning av arv (the Partition of Inheritances Tribunal) har speciell behörighet under vissa särskilda omständigheter där arvtagarna inte kommer överens om hur kvarlåtenskapen ska fördelas.

När det inte råder oenighet eller tvist om arvet hanteras det i allmänhet av notarie och jurister.

Berörda personer kan också ansöka hos tvistemålsdomstolens avdelning för frivillig rättsvård (Court of Voluntary Jurisdiction) om att ett arvsförfarande ska inledas.

5.2 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av arv?

Domstolens registrator och notarier

5.3 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av legat?

Domstolens registrator och notarier

5.4 att ta emot en förklaring om avstående från eller accept av laglott?

Domstolens registrator och notarier

6 Ge en kort beskrivning att förfarandet för att göra upp arvsfrågan enligt nationell lag, inklusive avveckling av egendom och fördelningen av tillgångar (detta omfattar information om huruvida arvsförfarandet inleds av en domstol, annan behörig domstol eller på eget initiativ).

Arvsförfarandet inleds när en berörd part vänder sig till en notarie eller en jurist och denne gör efterforskningar efter offentliga testamenten i det offentliga registret (Public Registry) och efter hemliga testamenten i domstol. Därefter inleds det formella arvsförfarandet, där en notarie eller jurist fastställer vilka som är arvtagare och legatarier, och informerar dem om resultatet av efterforskningarna. Kvarlåtenskapen fördelas sedan enligt arvlåtarens testamente. Om den avlidna personen inte har efterlämnat något testamente fördelas kvarlåtenskapen efter den i lag bestämda arvsordningen.

Både lös och fast egendom kan säljas om alla arvtagare är överens. Avkastningen fördelas mellan arvtagarna enligt de andelar som anges i testamentet.

Om det uppstår en tvist, t.ex. om testamentets äkthet eller hur arvet ska delas, kan den arvtagare som tar upp frågan vända sig till tvistemålsdomstol (First Hall of the Civil Court) eller domstolen för fördelning av arv (Partition of Inheritances Tribunal).

7 Hur och när blir någon arvtagare eller testamentstagare?

Arvsförfarandet inleds vid tidpunkten för dödsfallet eller på det datum då ett beslut om dödförklaring av en försvunnen person träder i kraft.

Ingen är skyldig att acceptera ett arv. En accept kan vara antingen uttrycklig eller underförstådd. Accepten är underförstådd om arvtagaren vidtar åtgärder som tyder på att han eller hon accepterar arvet, och accepten är uttrycklig om arvtagaren förklarar sig som arvtagare i en offentlig handling eller i ett privat skriftligt dokument. Avsägelse av arv kan, till skillnad från accept, inte vara underförstådd.

Från och med arvlåtarens dödsdag har legatarien rätt att be en arvtagare överlämna det föremål som arvlåtaren efterlämnat som legat.

8 Är arvtagarna ansvariga för den avlidnes skulder och om ja, under vilka villkor?

Ja, arvtagarna är ansvariga för den avlidna personens skulder i den omfattning och på det sätt som arvlåtaren har angett i sitt testamente. Om arvlåtaren inte efterlämnar något testamente eller om testamentet inte innehåller någon anvisning om hur skulderna ska fördelas betalar arvtagarna dem i förhållande till storleken på deras respektive andel av arvet. Varje arvtagare är personligen ansvarig för sin andel av dödsboets skulder.

Om någon av arvtagarna har egendom som lämnats som säkerhet för skulden, är han eller hon skyldig att betala hela skulden med denna egendom. Om en arvtagare har betalat mer än sin andel av en gemensam skuld på grund av egendom som lämnats som säkerhet, har han eller hon rätt att få ersättning från de andra arvtagarnas andelar av arvet.

9 Vilka handlingar och/eller vilken information krävs vanligtvis för registrering av fast egendom?

Arvslagsstiftningen anger ingen skyldighet för arvtagare att registrera fast egendom som ärvt. Enligt lagen om skatt på handlingar och överlåtelser (Duty on Documents and Transfers Act) måste emellertid en person som har ärvt fast egendom registrera en förklaring om överlåtelse på grund av dödsfall (*causa mortis*) hos inskrivningsmyndigheten (Public Registry). Förklaringen innehåller datum, den avlidna personens och arvtagarens eller legatariens personuppgifter, datum och ort för dödsfallet, en beskrivning av den ärvda egendomen, lagfartsbevis, värdet på den fasta egendomen, ort där förklaringen upprättades, och arvtagarens och notariens namnteckningar.

9.1 Är det obligatoriskt, eller obligatoriskt på begäran, att utse en boutredningsman? Om det är obligatoriskt eller obligatoriskt på begäran, vilka steg ska i så fall vidtas?

Det är inte obligatoriskt att utse en förvaltare.

9.2 Vem är behörig att verkställa förordnande om den avlidnes kvarlåtenskap och/eller har rätt att ha hand om boutredningen?

Arvtagaren eller testamentsexekutorn.

9.3 Vilka befogenheter har en boutredningsman?

En förvaltare eller testamentsexekutor gör en bouppteckning. Han eller hon utövar och bevakar de rättigheter som arvet innebär genom att hantera alla lagliga anspråk som görs på arvet, låter förvara de pengar som ingår i kvarlåtenskapen eller som tagits emot vid försäljningen av lös eller fast egendom, och redovisar sina förehavanden för de personer som berörs.

10 Vilka handlingar utfärdas vanligtvis enligt nationell lagstiftning under eller efter ett arvmål för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter? Har de särskilda bevisvärden?

Vanligtvis utfärdas inga handlingar för att bevisa förmånstagarnas ställning och rättigheter, eftersom arvet automatiskt övergår till arvtagarna vid dödsfall. En berörd person kan emellertid ansöka hos tvistemålsdomstolens avdelning för frivillig rättsvård (Court of Voluntary Jurisdiction) om att arvfallet ska ske till hans eller hennes fördel.

Senaste uppdatering: 06/03/2017

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

De EU-länder som ansvarar för det nationella innehållet på den här webbplatsen håller på att uppdatera delar av sitt innehåll mot bakgrund av Storbritanniens utträde ur EU. Det kan dock ta ett tag innan vi har uppdaterat alla sidor.